

[Kurt Hansen.]

lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. Det kan VS ikke være med til. Hvis vi skulle være med i en lovgivning omkring disse ting, så var det noget, der helt klart skulle ud, og om vi skal det, beror naturligvis på, om det er små smarte finter, der er bygget ind med at påtænke og antage den her glimrende måde at lede virksomhederne på, som lovforslaget antager.

Der er én ting til, der undrer mig en lille smule. Det er, at man slet ikke har prøvet i bemærkningerne til lovforslaget at drage nogen af de erfaringer ind, man har fra andre steder. Man har i hvert fald haft noget i denne retning, noget, der kører på nogenlunde de samme principper, som dette lovforslag lægger op til, i Sverige. På baggrund af noget statistisk materiale, som Statistisk Centralbyrå i Sverige har lavet, ved vi godt, at langtfra alle virksomheder, som falder ind under den svenske varslingsbestemmelse, varsler til arbejdsmarkedsstyrelsen, altså det, der svarer til den danske arbejdsformidling. Det er langt, langt de færreste, der gør det, efter hvad jeg har kunnet grave mig frem til af det statistiske materiale.

Som sagt mener jeg, der er indeholdt mange negative elementer i dette lovforslag, men hvis intentionen fra regeringens side virkelig skulle være at ville sikre arbejderne ude på arbejdspladserne og også inden for det offentlige en større tryghed i ansættelsen, længere opsigelsesvarsler, så lad os få pillet det fra, så skal VS nok være der. Men jeg er allerede i tvivl om, hvorvidt regeringen vil kridte støvlerne og stå fast på det her. Der bliver nok solgt ud, som der plejer.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg ikke har kunnet undre mig over fremskridtspartiets modstand mod dette lovforslag. Men jeg har unægtelig kunnet undre mig over, at socialistisk folkeparti, at kommunister og VSere går imod en lovgivning, hvis intentioner er at skabe større tryghed for arbejderne på vore virksomheder, så vidt jeg kan skønne udelukkende, fordi udgangspunktet for denne lovgivning er et EF-direktiv. Det virker for mig lidt for småt, lidt for dårligt.

Jeg vil gerne takke hr. Erling Dinesen for hans markering af, at hensigten med denne lovgivning er at skabe større tryghed i ansættelsen,

at skabe bedre vilkår for at kunne forblive i virksomhederne ved at få en længere forhandlingschance og skabe bedre vilkår for at kunne få andet arbejde ved at starte tidligt på undersøgelserne af, hvorvidt et sådant andet arbejde er at få. Jeg er også taknemlig for, at hr. Erling Dinesen nævnte, at han og socialdemokratiet fandt, at det var rigtigt, at vi medtog den offentlige sektor i dette lovforslag, selv om det ikke er en forpligtelse efter direktivet.

Hr. Wichmann Madsen understregede, at han principielt var tilhænger af tryghed i ansættelsen. Det lød, som om han senere havde en række forbehold, men de ville komme under udvalgsarbejdet, og dér afventer jeg at høre dem.

Hr. Wichmann Madsen havde foretrukket, at dette var blevet løst ved forhandlinger i stedet for ved et lovforslag. Jeg tror, det fremgår af de bagved liggende forhandlinger og de bagved liggende overvejelser, at også arbejdsmarkedets parter er helt indforstået med, at dette problem løses ved en lov, sådan som det her er fremlagt.

Hr. Hölge fandt, at denne lovgivning var en restriktion, en unødvendig lov. Tror hr. Hölge virkelig, at lønmodtagere i den utryghedssituation, der hersker i dagens Danmark med hensyn til arbejdsløshed, finder, at en lovgivning, som giver dem et længere opsigelsesvarsel, som giver dem en chance for at kunne forhandle med virksomheden om at forblive på den, og som giver dem en længere mulighed for undersøgelse af, om der er nyt arbejde, af dem betragtes som en restriktion? Eller har hr. Hölge kun en bestemt del af befolkningen i tankerne, når han taler om restriktion og unødvendig lov?

Når hr. Hölge taler om større statsstyring, er det så forhandlingerne på arbejdspladsen, han tænker på i den forbindelse? For det er jo dem, der har fået større muligheder, det er arbejdsmarkedsnævnet, der har fået større muligheder. Er det statsstyring i hr. Hølges terminologi? Og mener hr. Hölge endelig med sin kritik, at vi skal lade være med at følge dette direktiv? Det var dog interessant at høre. Jeg har ligesom hørt et par steder her i dag, at man spurgte: er det nu nødvendigt at følge dette direktiv? Det mener vi at det er, og det håber jeg at de partier, der i øvrigt normalt er af den opfattelse, at vi skal gå ind i dette samarbejde, fortsat mener at det er.

Hr. Ingomar Petersen ville ikke gå videre end højest nødvendigt, og han var på en lang